

FARNÍ MĚSÍČNÍK

14. 10. 2007
28. neděle v mezidobí

Číslo: 11

Ročník : 12

www.farnostbrumov.ic.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

Říjen a listopad, měsíce podzimu spojeného s nostalgií vzpomínek na ty, které Pán života a smrti už povolal na věčnost; doba, kdy zdobíme hroby květinami a zapalujeme na nich svíce. Kéž nezůstaneme jen u této vnější stránky, ale kéž nám symbol svíce - světla - připomíná Krista - Jeho věčné království, ke kterému máme směřovat.

A tak je dobré nezapomínat na ty, kteří nám svou námahou, modlitbou, vírou, svým životem připravili cestu. Prokazovat milosrdenství a přimlouvat se za duše v očistci. A právě modlitba za duše v očistci je jedním z hlavních úkolů, který svěřil nedávno blahoslavený zakladatel otec Stanislav Papeczynski své Kongregaci kněží mariánů. Ať je to pro nás povzbuzením i závazkem.

*Pro věčnost má význam jenom láska,
kterou jsme během života rozdali.*

Na cestu modlitby Vám žehná
Váš otec Karel

Kalendář		14. října - 13. listopadu 2007				
Neděle	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota
14. 28. neděle v mezidobí	15. sv. Terezie od Ježíše	16. sv. Markéta Marie Alacoque	17. sv. Ignác Antiochijský	18. sv. Lukáš	19. sv. Pavel od Kříže	20. sv. Irena
21. 29. neděle v mezidobí	22. sv. Marie Salome	23. sv. Jan Kapistránský	24. sv. Antonín Maria Klaret	25. sv. Kryšpín	26. sv. Rustik	27. sv. Frumencius
28. 30. neděle v mezidobí	29. bl. Marie Restiluta Kafková	30. sv. Marcel	31. sv. Wolfgang	1. Všichni svatí	2. Vzpomínka na zemřelé	3. sv. Martin de porres
4. 31. neděle v mezidobí	5. sv. Zachariáš a Alžběta	6. sv. Leonard	7. sv. Wilibrod	8. sv. Gottfried	9. Posvěcení lateránské baziliky	10. sv. Lev Veliký
11. 32. neděle v mezidobí	12. sv. Josafat	13. sv. Anežka Česká				

Ze zápisníku jednoho františkána

Krásný byt

Často jsem překvapený úrovní bydlení dnešních rodin. Krásné bydlení! Je tu všechno, po čem srdce touží. Jistě je to tak v pořádku. Jen se často ptám sám sebe, umíme-li takový blahobyť správně užívat. Je v krásných prostorách také dost místa pro naše srdce, pro náš cit, pro naši touhu po dobrém rozhovoru, po hře, po společném zpěvu a hudbě? „Kdy jste ve své rodině mluvili naposledy o Kristu?“ slyšel jsem jednou ptát se kněze svých farníků. Dovolí však něco takového mocná a svůdná Paní Televize?

Přeji Vám do Vašeho krásného příbytku, abyste tam měli hodně času pro sebe, k dobrým rozhovorům mezi sebou navzájem a k častým rozhovorům s Bohem a o Bohu!

Ozdravení základů

Bůh volá lidi - i dnes. Musíme však vytvořit předpoklady. Základy jsou do hloubky napadeny nemocí. Jsou naše rodiny ještě zdravé? Mohou z nich vzejít kněží, řeholníci, přesvědčení opravdoví křesťané? Kde se ještě lidé modlí? A jak se modlí? Kdo ještě mluví o Bohu, o víře? Jaký příklad v tom dávají rodiče? Jak slaví svátky? Jak se světi neděle? Jak prožívají církevní rok, s církví nebo jen tradičně?

V rodině musí začít ozdravení, aby Bůh mohl zase hojněji povolávat.

Vyskytuje se Bůh ještě v našem světě?

„Kde je v našem světě ještě místo pro Boha? Mně se zdá, jako by byl z něho vyloučen!“

Kdo z nás si často nepomyslel totéž! V televizi, v tisku, v našich rozmluvách - vyskytuje se tam ještě Bůh?

Snad přece ano! Což neslyšíme jeho hlas v nás? Je naše svědomí mrtvé? Což už k nám nepromlouvá řečí přírody, květů, krystalů, slunce a měsíce, vody i zvířat? A což sám člověk? Jeho duch? Nesvědčí zřetelně o Duchu Božím? A což církev? Není v ní kromě temnoty také hodně jasného světla? Což v ní nevidíš

stopy Boží? A což Kristus? Neslyšíš ho, když k tobě mluví v Písmu a v Eucharistii?

Pane, obnov církev a začni u mne!

Tato slova jednoho kněze při přímlovkách ve mši svaté se mne hluboce dotkla. Cítil jsem se osloven. Ti druzí - ano, ti se musejí změnit, zlepšit, dělat více! A já?

Ano, Pane, snadnější je ukázat prstem na ty druhé, moralizovat, poroučet, požadovat...

Začnu u sebe. Víím, že bez toho to nepůjde. Prosím, pomoz mi!

Wolfgang Heisse OFM.
z knihy *Podněty pro nové letnice.*

Nebeský Otče, dej:

- Všem věřícím ducha odpovědnosti za církev a svět
- Dej ať si uvědomujeme starost církve o evangelizaci světa
- Ať začneme především u sebe a své rodiny
- Ať mladí lidé mohou číst evangelium z našeho všedního života
- Ať čerpáme denní sílu ke křesťanskému životu v setkání s tebou ve čtení Písma, v modlitbě a kontemplaci
- Ať při slavení Eucharistie nepropadneme pocitu zevšednění
- Ať neoslabujeme účinky svátostí nevnímavostí srdce
- Ať vidíme smrt svých blízkých ve světle pravé naděje na vzkříšení a život věčný

Naše farnost dnes

Z farních matrik - září 2007

Pokřtěni byli: Petr Valčík
Petr Pindřák
Adam Dorňák
Tomáš Kostka

Sezdáni byli:
Naděžda Macků a David Tomeček (Bylnice)
Martina Hořáková (Brumov)
a Svatopluk Beňo (Bylnice)

Pohřbeni byli: František Mišák (1920)
Anděla Hladíková (1932)
Vojtěch Marek (1975)

Říjen - měsíc růžence

V měsíci říjnu zasvěcenému Růžencové Panně Marii se před každou večerní mší svatou v 16:30 modlíme růženec za naše město: Za obnovení víry, za pokoj a svornost v rodinách, za dobré sousedské vztahy, za osvobození od různých závislostí, za smíření a odpuštění, za ochotu si vzájemně pomáhat, zkrátka za Boží požehnání pro všechny bez výjimky.

Duchovní obnova - misie

20. - 26. října 2007

Obnovu povede evangelizační tým laických misionářů z Ameriky - USA mluvících anglicky, překládat budou dva tlumočníci. Tento desetičlenný tým bude v naší farnosti pobývat celý týden, ale působit bude i v sousedních farnostech - v Nedašově a ve Štítné nad Vláří.

Přesný program misii bude ohlášen v kostele a zveřejněn na plakátcích, ale předběžně Vás s ním, milí farníci, seznámíme, i když může ještě dojít k případným změnám. V souvislosti s programem misii budou také změny v termínech některých mší svatých. Takže konkrétně:

V sobotu 20.10. a v pondělí 22.10. nebudou mše sv. ráno, ale až večer v 17.00 hodin a v neděli 21.10. nebude mše sv. v 10.30, ale také až v 17.00 hodin večer.

- Zahájení misii - v sobotu 20.10. po večerní mši sv. - 17.30 hodin
- Pokračování misii - od neděle 21.10 až do úterý 23.10 - vždy po večerní mši sv. Večery od soboty do úterý včetně jsou určeny všem.
- Pro mladé rodiny s dětmi bude program v neděli 21.10. po deváté mši svaté.
- Děti budou mít svůj program ve čtvrtek 25.10. (mají prázdniny) dopoledne a to v 9.00 mladší, v 11.00 starší děti.
- To všechno výše uvedené bude probíhat v kostele.

Mimo to misionáři navštíví děti i ve škole, ve Stacionáři charity bude v pondělí 22.10. dopoledne setkání se staršími a nemocnými.

Doporučujeme Vám pečlivě sledovat hlášení a plakátky, kde bude program podrobněji a upřesněn.

teM

Informace

Diakonie Broumov ve spolupráci s Dobrovolnou charitou v Brumově - Bylnici a za podpory Městského úřadu pořádá podzimní sbírku textilu - oblečení, příkrývek a pod. A to ve dnech

22. - 24. 10. 2007

vždy odpoledne od 15.30 do 17.30 hodin

Věci se ukládají podobně jako v minulých letech v budově bývalé „měšťanky“, vchod je od hlavní silnice.

Akce bude ohlášena také městským rozhlasem a na plakátech, kde se dovíte případně další podrobnosti.

Dobrovolná charita Brumov-Bylnice

Pout' do Lichně - blahorečení otce Stanislava Papczinského

Neděle 16. září 2007 se nesmazatelně zapsala do historie jak Kongregace kněží mariánů, tak i celého Polska. V ten den byl Stanislav Papczinski, zakladatel řádu mariánů prohlášen za blahoslaveného. Při této velkolepé slavnosti jsme byli také přítomni, protože z naší a sousední nedašovské farnosti jely celkem dva autobusy poutníků. Cesta začínala v sobotu nad ránem a v ten den odpoledne jsme doputovali do Lichně, místa blahorečení, které je poutním mariánským místem, které spravují kněží mariáni. Nejdříve jsme se zastavili na okraji, kde je památný kámen místa zjevení Panny Marie místnímu pastýři, Byli jsme v krásné nově postavené kapli a kousek jsme se prošli tímto duchovním místem. Právě tudy procházelo hlasitě se modlící procesí poutníků. Po ubytování jsme šli do nádherné nově postavené baziliky, kde jsme společně s mnoha dalšími

poutníky prožili mši svatou. Tato bazilika je skutečně překrásná, překvapuje svou velikostí i výzdobou, byla postavena i díky velkému množství štědrých dárců, jejichž jména na desetitisících pamětních desk tvoří součást výzdoby chodeb pod bazilikou. Kolem baziliky jsme pak procházeli velkým upraveným areálem určeným jak k odpočinku, tak i k rozjímání a modlitbě. Jak baziliku tak i její okolí stojí zato vidět, protože u nás nic podobného v takovém rozsahu nenajdeme. V sobotu večer duchovní program pokračoval modlitbou nešpor a světelným průvodem. V neděli dopoledne jsme se shromáždili před tribunou u baziliky, kde nejdříve probíhala prezentace zemí, ve kterých kněží mariáni působí, vlajky těchto zemí lemovali prostor před bazilikou. V poledne pak začala slavnostní mše svatá, při které byl otec Stanislav Papczinski prohlášen za blahoslaveného. Po tomto prohlášení se nad tribunou odkrýval obraz zachycující portrét otce Stanislava. Také při mši svaté byly přineseny ostatky tohoto nového světce. Do průběhu mše svaté se zapojili i naši poutníci a to při čtení přimluv a při nesení obětí darů. V závěru mše svaté jsme ještě ze záznamu vyslechli promluvu Svatého Otce Benedikta XVI. k modlitbě Anděl Páně, ve které se také zmiňoval o této nevěšední události právě probíhající v polské Lichni. Jeho slova byla odměněna velkým potleskem. Čas obřadu rychle plynul a sami jsme byli překvapeni, že probíhal dvě a půl hodiny. Prožívali jsme ho se všemi členy řádu mariánů od Neposkrvrněného Početí a celým Polskem. Průběh byl přenášen třemi televizními stanicemi. Na závěr nás čekalo ještě jedno milé překvapení, kdy jsme se mohli občerstvit na zpáteční cestu vydatnou polévkou. Mezi pěkné zážitky z této poutě patří i setkání s našimi známými kněžími mariány a také s otcem arcibiskupem Janem.

M. Macháčová

Svatováclavské hody - farní odpoledne

Slavnostní mši sloužili naši kněží a hosté:

Odpoledne byly mimo jiné připraveny hry pro děti

„Neseme, Pane, chléb a víno...“

...a divadlo o svatém Václavovi

Tajemství života

Zkuste se zamyslet nad některými projevy života ...

- Kolibříci potřebují nektar jako vysoce účinnou „pohonnou látku“. Mávají křídly až 80krát za vteřinu a vznášejí se nehybně před květy. Kdyby měl člověk přijmout tolik energie, musel by každý den sníst 150 kg potravin.
- Proč stromy plodí tak chutné ovoce? Dá se odpovědět: aby lákaly živočichy a člověka, aby je utrhl, snědl a odhodil jádra, aby vyrostl další strom. Ale jak strom ví, že jeho plody budou lákat lidi i živočichy a že jim budou nejen chutnat, ale také jim zajistí životně důležité vitamíny a jiné výživné látky?
- Květy se většinou otvírají a zavírají v určité denní dobu. Nikdo nerozumí tomu, proč a jak tyto „květinové hodiny“ pracují. Snad mají chránit pyl před chladem nebo deštěm, nebo se otvírají v období návštěvy živočichů. Slavný botanik Carl von Linné si na zahradě vysadil celý květinový orloj. Mohl určovat čas podle toho, jak se různé květy otvíraly.
- Obilí vytváří dlouhé, tenké, pružné stéblo s klasem na špičce. Výškové stavby ve světě jsou jen ubohými napodobeninami této skvělé konstrukce. Kdyby lidé chtěli zkonstruovat podobnou stavbu, musela by to být 200 m vysoká trubice o průměru asi 1 m, s malým rodinným domkem na vrcholu.
- Svatojánská muška a někteří další brouci dovedou vyrábět studené světlo se 100% účinností, bez nejmenších ztrát. Naplňuje nás to obdivem a závidí, vždyť elektrická výbojka promění ve světlo pouze 10% přiváděné energie, ostatní se proměňuje v teplo. I když věda pronikla do tajů tohoto chemického děje, nepodařilo se jí dosud

takový zdroj studeného světla sestavit.

- Mnozí živočichové jsou vybaveni tak citlivými receptory (smyslovými orgány), o kterých se člověku ani nesnilo, natož aby byl schopen je v tak miniaturní podobě vyrábět. Např. had dovede registrovat teplotní rozdíly o 0,001° C a navíc v naprosté tmě určí směr, odkud se záření šíří. Obyčejný cvrček zachytí svými „oušky“ zvuky, jejichž amplituda je menší než polovina průměru atomu vodíku. Na území ČR může slyšet ořesy půdy, vyvolaném zemětřesením na břehu Tichého oceánu.
- Křídla kobyly jsou tvořena dvojitými chitinovými blanami o tloušťce 0,003 mm - stejnou tloušťku má např. stěna mýdlové bubliny. Jeden čtvereční metr takových křídel by vážil asi 2 g. O takové hmotnosti se leteckým konstruktérům může jen zdát. Křídla kobyly jsou nesmírně elastická a při letu kmitají asi 20krát za sekundu. Jak nemotorně proti nim vypadají strnulá křídla našich letadel.
- Biologové odhalují „technické vynálezy“, kterými živá příroda přímo oplývá. Příroda má svá prvenství již celá tisíciletí, např. v tryskovém pohonu (chobotnice, medúzy), použití nemrznoucí kapaliny (některé ryby, hmyz i stromy odolné proti chladu), klimatizační zařízení (klimatizační kanálky v termištích, průduchy u listů rostlin) aj.
- Klimatizace a úl. Aby bylo možné zachovat v úlu život v době línutí, je nutné udržovat teplotu, na 35° C. Toto je umožněno promyšlenou konstrukcí úlu a inženýrskou činností včel v oblasti klimatizace. Teplota v úlu se nemění, i když okolní teplota kolísá v rozmezí 20° C. Kdo naučil včely rozumět základům klimatizace?

UMĚNÍ ŘÍKAT „NE“

Občas je třeba říci "ne". Postavit se lidem, kteří se vysmívají tomu, co je pro nás posvátné, kteří se snaží získávat okolí pro své mravně pochybné názory, kteří slovem i činem napadají šlechetné životní hodnoty.

Vůbec se tady nejedná o mučednictví, ačkoliv dobrý křesťan by měl být připraven i na ně. Často stačí jen kousíček odvahy a nepoddajnosti neobětovat vyznávanou víru a hodnoty na oltář konformismu z obavy před vyloučením ze skupiny nebo z veřejného „zesměšnění“. Koneckonců často naše obavy vycházejí spíše z bujné představivosti než ze skutečného ohrožení. Jenže přitakávání nebo zbabělé mlčení ke zlu se dříve nebo později odrazí výčitkami svědomí nebo znechuceností nad sebou samým. Zatímco „psychickými“ důsledky odvážného jednání bývá zdravá sebejistota vyplývající z věrnosti víře a pravdě, ale také - paradoxně - úcta a obdiv v očích našich pronásledovatelů. Svým „ne“ vůči nepřátelům víry, vydáváme svědectví pravdě.

Příkladů potvrzujících výše uvedená slova se dá najít mnoho. Velmi zajímavý příběh vypráví nitranský arcibiskup kardinál Ján Chryzostom Korec, který osobně svým životem vydal svědectví věrnosti Kristu a církvi, zaplacené mnohaletým vězením v komunistickém žaláři. V knize „Od barbarskej noci...“ se slovenský biskup zmiňuje o jednom z obyčejných lidí - o rolníkovi uvězněném za „rozvrácení republiky organizováním náboženských slavností“. Byl umístěn ve věznici ve Valdčicích, která byla vybudována již

v 19. stol. v bývalém kartuziánském klášteře. Z klášterního kostela pak komunisté udělali výrobní dílnu.

„Keď po súde prišiel (roľník) do Valdíc, zadelili ho do práce pri výrobe brošní pre dámy. Brošne sa vyrábali v dielňach v kostole. Keď sa to dobrý Slováč dozvedel, povedal, že on v kostole pracovať nikdy nebude, lebo to je miesto posvetné. Keď ho viedli ráno na pracovisko, sadol si pred kostolom na schody a nehol sa. Dostal korekciu desať dní. Každý tretí deň obed a večera... Po odpykaní trestu ho viedli znova na pracovisko do kostola. No on si znova sadol na schody a ani sa nepohol. Dostal ďalších desať dní korekcie, aby si to rozmyslel a zmekol. No on aj potom odmietol v kostole pracovať. Zavolať si ho náčelník Král, začal mu hroziť ďalšou korekciou a začal na neho kričať. No náš Slováč od Piešťan mu povedal: ‚Dajte mi hneď dvadsať dní. Ja sa tam cítim dobre, keď je to za kostol, budem sa modliť aj za vás.‘ Náčelník Král ho vyhodil a kázal, aby ho preložili na iné pracovisko. Tento človek budil v nás nielen úsmev svojím sedením na schodoch, ale predovšetkým úctu. Svojou pevnosťou a vierou donútil k ústupu aj náčelníka, ktorý naraz videl pred sebou rýdzeho človeka,“ uzavírá svůj příběh kardinál Korec.

Filip Dereň (Žródlo 9/2007)

„Ke každému, kdo se ke mně přizná před lidmi, i já se přiznám před svým Otcem v nebi; ale každého, kdo mě před lidmi zapře, zapřu i já před svým Otcem v nebi.“
Mt 10, 32-33

„Sytí nás, tím, čím žili“

Ze života a myšlenek svatých

STANISLAV PAPCZYŃSKI, ZAKLADATEL ŘÁDU MARIÁNŮ

Blahoslavený Stanislav Papczyński, řádovým jménem Stanislav od Ježíše a Marie (18.5.1631 - 17.9.1701), teolog, kazatel, vychovatel a zakladatel řádu mariánů od

Neposkvrněného Početí. Beatifikován 16.9.2007 v Lichni.

Budoucí zakladatel mariánů se narodil 18. května 1631 ve vsi Podegrodzie, ležící v jejíž části Polsko, jako syn poměrně zámožného kováře a byl pokřtěn jménem Jan. Základy vzdělání získal ve farní škole ve svém rodišti a v městské škole v

Nowém Sączu, načež pokračoval ve studiích v jezuitských kolejích v Jarosławu, Rawě Mazowiecké a ve Lvově. Pouze jeden školní rok 1649 - 1650 strávil v piaristické koleji v Podolínci na Spiši (Slovensko). Právě tento nedlouhý pobyt v Podolínci, kde na mladého Jana Papczyňského silně zapůsobil příklad zbožného českého klerika a pozdějšího provinciála Václava Opatovského, měl však rozhodující vliv na celý jeho další život. Jakmile ve věku 23 let v roce 1654 ukončil studia, vrátil se do Podolínce, kde vstoupil do řádu piaristů.

U piaristů, kde přijal řádové jméno Stanislav od Ježíše a Marie, které si ponechal i později po založení mariánského řádu, strávil Papczyński, v roce 1661 vysvěcený na kněze, 16 let svého života, během nichž působil střídavě ve Varšavě, Podolínci a Rzeszowě. Papczyński především přednášel v řádových kolejích; k tomu účelu sepsal také vlastní učebnici rétoriky, jež poté vyšla v několika vydáních. Za svého varšavského pobytu se mladý piarista stal známým i jako kazatel, zvaný do varšavských kostelů rozličných řádů, a také jako zpovědník předních osobností, mezi jinými budoucího polského krále Jana Sobieského a papežského nuncia Antonia Pignatelliho, pozdějšího papeže Inocence XII.

Po šestnáctiletém plodném působení v piaristickém řádu

Dokončení na str. 6

nakonec Papczyński od piaristů odešel a byl generálním představeným řádu zproštěn všech závazků, jež k řádu měl; přichylnost k piaristům ho však neopustila, svému bývalému řádu byl podle svých možností vždy nápomocen.

V době svého odchodu od piaristů se Papczyński již zaobíral úmyslem založit zcela nový řád, zasvěcený šíření úcty k Neposkvrněnému Početí Panny Marie, tedy k tajemství, které tehdy nebylo prohlášeno za článek víry, ale jež vyznával stále větší počet teologů (včetně samotných římských papežů) i prostých věřících. Mezi tyto „immaculisty“ náležel i Stanislav Papczyński, a to již ve svém piaristickém období, kdy věnoval tomuto tajemství četná kázání i básně a kdy také po vzoru jiných immaculistů složil „slib krve“, totiž slib, jímž se zavazoval, že bude pravdu o Neposkvrněném Početí hájit až do prolití své krve.

Podporu pro své záměry Papczyński našel u poznaňského biskupa Stefana Wierzbowského. V roce 1671 se proto usadil v jeho diecézi, a to v Luboczi, na panství šlechtice Jakuba Karského, kde také téhož roku v oktávě svátku Narození Panny Marie se souhlasem biskupa Wierzbowského i papežského nuncia oblékl v domácí kapli Karských bílý hábit, jež se měl stát řeholním oděvem nového řádu. Za pobytu v Luboczi se Papczyński věnoval jednak pastorační práci mezi členy rodiny a služebnictvem svého příznivce, jednak spisovatelské práci. Z této doby pochází Templum Dei Mysticum („Mystický chrám Boží“), asketická příručka určená hlavně křesťanům žijícím ve světě, a také řehole budoucího řádu, opírající se o řeholi sv. Augustina a nazvaná Norma vitae („Pravidlo života“).

K vlastnímu založení nového řádu Papczyński přikročil v roce 1673. První mariánská řeholní komunita vznikla v Korabiewském pralese, ležícím asi 40 kilometrů od Lubocze. Další vývoj řádu neprobíhal nijak přímočaře, avšak řád se dále rozvíjel. V roce 1677 biskup Wierzbowski daroval mariánům velkovýšňový kostel Večeře Páně v novém městě, které sám založil a které bylo tehdy známo jako Nový Jeruzalém (dnešní Góra Kalwaria). Roku 1684 se v klášteře v Korabiewském pralese konala první generální kapitula a v roce 1699 byl založen již třetí (a poslední za života zakladatelova) mariánský klášter v Gozlině.

Mariánský řád byl, jak víme, zasvěcen úctě k Neposkvrněnému početí Panny Marie a šíření této úcty bylo od samého počátku jeho prvním zvláštním cílem. K tomuto šíření mariánské úcty se však velice brzy připojily ještě dva další vedlejší cíle řádu, totiž pomoc poskytovaná jednak duším

v očistci, jednak farnímu duchovenstvu; nikoli nevístejně byli proto tehdy mariáni nazýváni řádem, jenž pomáhá zesnulým a farářům. Zvláště pomoc duším v očistci se rychle stala jedním z nejvýraznějších rysů řádu. Abychom lépe pochopili důvody, jež Papczyňského přiměly k tomu, aby značnou část činnosti řádu zaměřil tímto směrem, je třeba si představit situaci, v níž se nacházelo Polsko za jeho života (povstání, vpád Tatarů, Švédů, války s Turky). Právě v těchto těžkých dobách, kdy tisíce a tisíce obyvatel Polska přicházely o život zcela náhle, bez přípravy, bez možnosti smířit se s Bohem ve svátostné zpovědi, byl Stanislavu Papczyňskému dán dar výjimečné lásky k duším v očistci. Již ve svém Templum Dei Mysticum Papczyński psal: „Projevem největší lásky je vyprošovat u Boha svobodu duším, které se nacházejí v plamenech očistce, anebo jim přinášet pomoc zbožnými almužnami či různými jinými způsoby. Bezbožný a nerozumný je ten, koho nedojímají jejich muka a kdo nepřináší trpícím pomoc, i když to může učinit.“ Na modlitbách za zemřelé trávil zakladatel mariánů celé noci, obětoval za ně své utrpení, almužny, posty a všechny dobré skutky a ke stejným činům zavazoval i své spolubratry.

Třetí z cílů mariánského řádu, pomoc farnímu duchovenstvu, zakladatel i ostatní mariáni plnili hlavně prostřednictvím lidových misí, ale také kázáními, učením katechismu, zpovídáním a duchovními cvičeními; největší pozornost přitom věnovali prostému lidu a také dětem. Papczyňskému, jež sám pocházel z vesnice, obzvlášť leželo na srdci, aby i děti z chudých vrstev obyvatelstva mohly získat patřičné vzdělání; to byl také hlavní důvod toho, proč i po odchodu z piaristického řádu věnujícího se právě výuce chudé mládeže, mu nadále podle možností přispíval hojnými almužnami.

Výše uvedenými aktivitami se však ještě nevyčerpávala činnost horlivého řeholníka. Nadále se ve volných chvílích stejně jako ve svém piaristickém období věnoval psaní například dvě meditace o Kristově utrpení Orator Crucifixus („Ukřižovaný řečník“) a Christus Patiens („Trpící Kristus“), duchovní konference pro piaristy Inspectio cordis („Pohled do hloubi srdce“).

V roce 1699 Papczyński konečně získal pro svůj řád i papežské schválení, o které usiloval již v roce 1690 (kdy se za tím účelem sám vypravil pěšky do Říma). Zanedlouho poté, dne 17. září 1701, zakladatel mariánů, jejichž další existence byla již nyní právně zajištěna, zemřel ve svém klášteře v Novém Jeruzalémě a byl pohřben v klášterním kostele Večeře Páně, v němž jeho ostatky spočívají dosud.

Z liturgie

14. 10. 2007 28. neděle v mezidobí

„Nikdo se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec.“

1. čtení 2 Král 5, 14 - 17

2. čtení 2 Tim 2, 8 - 13

Evangelium Lk 17, 11 - 19

Na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš Samařskem a Galilejí. Když přicházel do jedné vesnice, šlo mu naproti deset malomocných. Zůstali

stát opodál a volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“ Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněžím.“ A jak odcházeli, byli očištěni. Když jeden z nich zpozoroval, že je uzdraven, vrátil se, mocným hlasem velebil Boha, padl mu k nohám tváří k zemi a poděkoval mu. Byl to Samaritán. Ježíš na to řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než

tento cizinec?“ A jemu řekl: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.“

Ozvěna slova:

V závěru evangelia slyšíme slova: „Tvá víra tě zachránila.“ Mnozí se proti víře ohrazují, že to jde i bez ní nějak proklíčkovat životem. Obešli jsme se bez víry dřív, tak proč by to

Dokončení na str. 7

tak nemělo být i dál. Navždy nám zůstane záhadou, proč to právě takto vidí tolik lidí a neuvěří. Nespočetní lidé ale poznali víru v obtížné životní situaci, kdy nemohla být nahrazena naprosto ničím jiným. Podobně tomu bylo i v případě nemocného Samaritána. Náš život často obklopují „strašidla“ těžkomyslnosti a bezvýchodnosti, bolesti našich nemocí, zármutky, zklamání, každodenní práce, bezpočet neporozumění a nedorozumění. To všechno způsobuje živé rány malomocenství v našich duších. Když byl Samaritán uzdraven, poznal, že se nezahojily jenom rány na těle, ale i rány na duši, a proto znovu vyhledal Ježíše, aby mu poděkoval. V Božích rukou je zdraví a život. Bůh může vztáhnout ruce ke každému, kdykoli chce. Když nás stihne těžká rána osudu, nebývá vždy snadné zachovat klid, ale Bůh nás nenechá padnout, pokud se ho my sami nepustíme. Nezapomene na nás, nezapomeneme-li my na něho. Nevzdá se nás, pokud se my nevzdáme jeho.

„Nejlaskavější Pane, zavolej zpět toho, který od tebe utíká. Nezapomínej na toho, kdo zapomíná na tebe, neopouštěj toho, kdo opustil tebe.“ (sv. Tomáš Akvinský)

28. 10. 2007 30. neděle v mezidobí

„Celník se vrátil domů ospravedlněn, ne však farizeus.“

1. čtení Sir 35, 15b - 17. 20 - 22a (řec. 12 - 14. 16 - 18)

2. čtení 2 Tim 4, 6 - 8. 16 - 18

Evangelium Lk 18, 9 - 14

Některým lidem, kteří si na sobě zakládali, že jsou spravedliví, a ostatními pohrdali, řekl Ježíš toto podobenství: „Dva lidé šli do chrámu, aby se modlili; jeden byl farizeus a druhý celník. Farizeus se postavil a modlil se v duchu takto: 'Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé: lupiči, podvodníci, cizoložníci nebo i jako tamhleten celník. Postím se dvakrát za týden, odvádím desátky ze všech svých příjmů.' Celník však zůstal stát vzadu a neodvažoval se ani pozdvihnout oči k nebi, ale bil se v prsa a říkal: 'Bože, buď milostiv mně hříšnému.' Říkám vám: Celník se vrátil domů ospravedlněn, ne však farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížěn, a kdo se

ponižuje, bude povýšen.“

Ozvěna slova:

Boží slova z evangelia netvrdí, že cesta k ospravedlnění spočívá v tom, že člověk zůstane jako celník stát v zadu v chrámě. Ale také netvrdí, že chybou farizeje bylo, že nekradl, nepodváděl, necizoložil, nebo že neměl pronajatou celnici, ani že chybou byl jeho půst či odvádění desátků. Chyba je nenápadná, zato ale obrovská. Zatím co celník čeká od Boha milost, farizeus očekává odměnu za svůj výkon. Snad dostatečně chápeme význam této věty. Prosme Boha, aby se náš život podobal modlitbě celníka. Můžeme se modlit slovy svatého Ignáce z Loyoly: *Věčné Slovo, Jednorozený Synu Boží, nauč nás pravé velkomyslnosti. Nauč nás tobě sloužit jak toho právem zasluhuješ. Ať dáváme a nepočítáme, ať bojujeme a nedbáme ran, ať pracujeme a nehledáme odpočinek, ať se obětujeme a nečekáme jinou odměnu kromě vědomí, že jsme splnili tvou vůli.*

2. 11. 2007 Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

„Kdo slyší mé slovo a věří ... přešel už ze smrti do života.“

1. čtení 2 Mak 12, 43 - 46

2. čtení 1 Sol 4, 13 - 14. 17b - 18

Evangelium Jan 5, 24 - 29

Ježíš řekl židům: „Amen, amen, pravím vám: Kdo slyší mé slovo a věří tomu, který mě poslal, má věčný život a nepodléhá soudu, ale přešel už ze smrti do života. Amen, amen. Pravím

vám: Přichází hodina - ano, už je tady - kdy mrtví uslyší hlas Božího Syna a ti, kdo uslyší, budou žít. Jako totiž Otec má život sám v sobě, tak dal i Synovi, aby měl život sám v sobě, a obdařil ho mocí konat soud, protože je Syn člověka. Nedivte se tomu, neboť přichází hodina, kdy všichni v hrobech uslyší jeho hlas a vyjdou: ti kdo konali dobro, budou vzkříšeni k životu, kdo páchali zlo, budou vzkříšeni k odsouzení.“

Ozvěna slova:

Zeptali jsme se někdy sami sebe, co by bylo, kdybychom teď zemřeli? Jsem připraven jít Pánu Bohu vstříc? Mám vyřešenu nejdůležitější otázku svého života? V životě je člověk připravený na všechno, jenom ne na svoji smrt. S umíráním a se smrtí se setkáváme velmi často, jako diváci v televizi, jako čtenáři denního tisku, a proto je skutečnost smrti pro nás dost vzdálená, máme z ní i strach a uklidňujeme se myšlenkou, že ještě máme čas, že je ještě daleko. Ale i kdybychom dělali cokoli, nevyhneme se jí. Dny vzpomínek na naše věrné zemřelé nás dovedou ke hrobům, které nám naši smrt zase víc připomenou. Měli bychom se ptát, jak to bude s námi po smrti vypadat. O naší věčnosti si rozhodujeme už zde na zemi. Je třeba se rozhodnout včas: právě teď a správně. Po smrti se nedá ve vztahu ke Kristu už nic změnit, ale v umírání ano.

Ve tmě, která mě obklopuje ved' mě, příteli Světlo, ved' mě ty k cíli! Noc je temná a já jsem daleko od domu, ved' mě ty k cíli! Řiď mé kroky, nežádám dohlédnout až na konec cesty, stačí mi jen na krok. (John Henry Newman)

21. 10. 2007 29. neděle v mezidobí

1. čtení Ex 17, 8 - 13

2. čtení 2 Tim 3, 14 - 4, 2

Evangelium Lk 18, 1 - 8

1. 11. 2006 Slavnost všech svatých

1. čtení Zj 7, 2 - 4. 9 - 14

2. čtení 1 Jan 3, 1 - 3

Evangelium Mt 5, 1 - 12a

4. 11. 2007 31. neděle v mezidobí

1. čtení Mdr 11, 22 - 12, 2

2. čtení 2 Sol 1, 11 - 2, 2

Evangelium Lk 19, 1 - 10

Aby všichni křesťané, i když žijí v menšině, měli odvahu a sílu ke svědectví života z víry.

Aby světová misijní neděle zapálila ve všech pokřtěných touhu po šíření evangelia.

Aby lidé znovu objevili hodnotu času věnovaného modlitbě.

15. Po 7.30 za živé a + spolužáky ročníku 1951-52
16. Út 17.00 za + Robina Beňu a za dar zdraví pro živou rodinu
17. St 17.00 za + Terezii a Karla Surého, dceru, dva syny, dva zetě, dva vnuky a živou rodinu
18. Čt 17.00 za + Zdeňka Sourala, dvoje + rodiče, za duše v očištění a za živou rodinu
19. Pá 17.00 za + Ludmilu Bičejovu, duše v očištění a pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
20. So 17.00 na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní, dar zdraví, + manžela, + rodiče z obou stran a ochranu Boží pro živou rodinu
- 21. Ne 7.30 za + Jaroslava Kozubíka, nemocnou manželku, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu a na poděkování za 50.let života**
9.00 za + Václava Andrásky a + rodiče z obou stran
17.00 za farníky
22. Po 17.00 za + manžela a rodiče z obou stran
23. Út 17.00 poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní, pomoc a ochranu Boží pro celou rodinu do dalšího života
24. St 17.00 za + rodiče Kostkovy, syna, snachu, + rodiče Sábovy, dva syny, za duše v očištění a za ochranu Boží pro živou rodinu
25. Čt 17.00 za + rodiče Haspalovy, prarodiče Kafkovy a za dar zdraví pro celou živou rodinu
26. Pá 17.00 za + rodiče Zvoníčkovy, Havrlandovy, + syna Miroslava, za duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
27. So 7.30 za + Františka Chuchmu, dvoje + rodiče a sourozence
- 28. Ne 7.30 za + Františka Strnada, + sestru, + zetě Pavla, jeho zemřelou maminku, za rodiče z obou stran a za duše v očištění**
9.00 za + Annu Dorňákovu, + Vincence Lysáka, Aloise Dorňáka a vnuka Stanislava
10.30 za farníky
29. Po 7.30 za + manžela, sestru, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
30. Út 17.00 za + Josefa Šabršulu, + rodiče Šabršulovy a Strnadovy a požehnání pro živou rodinu
31. St 17.00 za + Jana a Marii Ovesných, vnuka Petra a za dar zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu
1. Čt. 7.30 za živou a zemřelou rodinu Bačovu, Durčíkovu, Dvořákovu a Pavelkovu a Boží požehnání pro živou rodinu
17.00 za + Terezii a Václava Janáčovy, požehnání pro živou rodinu a duše v očištění
2. Pá 7.30 za kněze, kteří působili ve zdejší farnosti
10.00 za všechny zemřelé
17.00 za úmysl Svatého Otce
3. So 7.30 za + Františka Fojtíka, dvoje + rodiče a za živou rodinu
- 4. Ne 7.30 za + Kateřinu Charvátovu, manžela Jarolíma a děti Josefa a Jaroslava s manželem s prosbou o pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu**
9.00 za + rodiče Dubcovy, + syna a vnuka, duše v očištění a požehnání pro živou rodinu
10.30 za farníky
5. Po 7.30 za dvoje + rodiče, prarodiče a duše v očištění
6. Út 17.00 za + rodiče z obou stran, za duše v očištění a pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu
7. St 17.00 za + Františka Pindáka, jeho + otce a požehnání pro živou rodinu a duše v očištění
8. Čt 17.00 za + Josefa Divoše, + rodiče, + rodinu a ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
9. Pá 17.00 za + rodinu Chytilovu, Mišákovu, Kadlečkovu, Surou a Zimáčkovu a za duše v očištění
10. So 7.30 za + Blaženu a Aloise Strnadovy, duše v očištění a živou rodinu
- 11. Ne 7.30 za + Stanislava, Marii, Helenu, Františka Ovesných a požehnání pro živou rodinu**
9.00 za + Františku Florešovu, duše v očištění a živou rodinu
10.30 za farníky

Úmysly Apoštolátu modlitby - říjen

Úmysly mší svatých na měsíc říjen - listopad

O Dušičkách

*Ještě rozziháme světla
na hrobech
svých drahých.
Jednou je za nás rozžehnou
jiní.*

*Ještě putujeme
k těm tichým pahrbkům
k úcty ke svým mrtvým.
Jednou naše děti
půjdou tou cestou.*

*Ještě můžeme poslat
modlitbu svým zesnulým
a často váháme.
Zdali se však potom
za nás jednou
ztichlá duše pomodlí?*

Christine Premstaller

**Odpočinutí věčné
dej zemřelým, Pane,
a světlo věčné
ať jim svítí.
Ať odpočinou v pokoji.
Amen**

